

Sygn. akt IV KK 44/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 lutego 2017 r.

sprawy **Ł. S.**

skazanego z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 30 maja 2016 r., sygn. akt II Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w R.

z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. akt II K (...),

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Analiza treści zarzutów, a także części motywacyjnej skargi kasacyjnej prowadzi do przekonania, że w istocie jej Autorowi chodziło o próbę obejścia ustawowego ograniczenia z art. 523 § 2 k.p.k. (Ł. S. skazany został na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania) formułując jedynie pozorny zarzut naruszenia art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. Zarzut ten, w realiach sprawy należy uznać za oczywiście bezzasadny. Trafnie wskazano w pisemnej odpowiedzi prokuratora na kasację, że brak dowodu, na który w kasacji powołuje się obrońca, to przesłanka procesowa zaliczona do przyczyn niedopuszczalności procesu określonych w art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. Jednakże ta jednostka redakcyjna nie została objęta katalogiem okoliczności wyłączających postępowanie, o jakim mowa w przepisie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., a

zatem nie może stanowić o zaistnieniu bezwzględnej podstawy uchylenia orzeczenia.

Biorąc pod uwagę treść art. 523 § 2 k.p.k., ograniczającego podstawy kasacji, pozostałe zarzuty kasacyjne nie podlegają rozpoznaniu.

Przedstawione względy zdecydowały, że Sąd Najwyższy, z mocy art. 535 § 3 k.p.k., rozstrzygnął jak na wstępie.

I.n